

no's cansa d'escollir l'heretge ingenu.
Però vingueren preses darrera preses i muntades muntades i la festa dels camps s'esvaí com s'esvaeix el camp santos en la gaita d'un malalt. Prou se'n temeren alguns propietaris. Recordo que'l meu avi tingueren per contra la obertura de la mina de Puigvert. Segurament dugueren sortir enginyers que demostrassin a priori, que aquella mina no podia perjudicar a ningú. El cert és que va construir-se i que la realitat va demostrar a posteriori, desgraciadament, que no eren pas infundades les temences dels pagesos. En un ample radis totes les collites minvaren i les pollastres se perdieren. Molts plans voren morien en vergella i els que arribaven a salvar la collita del primer any quoviden ressentits per sempre. (Quants perjudicis! Ningú pot retrobar-se més bé que jo, perquè la meua família i jo mateix n'hem patit.)

Sia com vulga, la crisi general vingué més tard i no's degué a una mina o a una presa determinada, sinó al conjunt de totes. Gairebé al mateix temps la mina de Jallp. Aquesta fou com la darrera sangria que postreà malalt. Els varals interiors de la Tordera, ferits de una anemia estranya, no respongueren com abans als esforços i esperances dels agricultors. (Pobres sagoners i pagesos! Semells com sempre, palpanet el mal i no saben atribuir-lo a la veritable causa. Se queixaven dels anys dolents, del xur, de les neules de les plagues... i a la fi, més d'instint que d'intel·ligència, caueren en que era necessari cercar aigua en les entranyes de la terra per remeiar aquella crisi. Donada la dèria, donada la tasca. Tot el país se posà en moviment, cavant, furgant, barinant... Ningú de fora va ajudar; cap assil obtingué ni implorà l'Estat; cap gran ciutat va allargarir les mans. Els propietaris, petits i grans, a cop d'any i de sacrificis anaren resolent el problema. El paradís s'era perdut. Aquella terra fèrtil, que regava suau toia sola, hagué de regar-se a força de sang. Però, i va regar-se! Més de tres-cents norics se son construïdes i tot l'estiu, de nit i de dia, els plans de Palafrós, Malgrat i Banes ressonen ab el so del cadamen i ab la rítmica fressa de l'aigua, que biden acompanyadament els catòfols.)

Quants propietaris s'hagueren d'endeutar! Quants no s'hien refet encara del dispendi! Vi ara i vol provocare una nova crisi? A un país treballador i pacient vol portar-se a la desesperació? I s'vol que ningú cregui, per enginyers que ho dignen, que si les antigues preses i mines augmenten la llur acció absorbiva, les aigües de part daval no puen ressentir-se? És tan orba la gent, que no fa vege la relació que hi ha entre les unes i les altres? Ignora ningú, per exemple, que, d'encà que funcionen les norics segadores, la mina de Puigvert ha quedat reduïda a una terça part del seu doli primitiu? Hi ha ningú que ignori que quan la presa de Jallp retorna les aigües al riu, els peixos puen de nivell i poden funcionar a ple catòfols certes norics insuficients?

«Que no ha de temer, donchs, la comarca agrícola subjacent el dia que, per portar les aigües a Barcelona, la mina Jallp intensifiqui la seva acció i se construeixin pous, que absorbiran en gran quantitat l'aigua subterrània? És de comprar una petita finca per establir en ella una derivació d'aigües en perjudici d'una gran comarca? Al menys en el projecte de don Gual de Rivas, qualsevol que fossin els seus defectes, que no tractem d'alabar-lo, se parla de la compra de moltes finques. I recordem que Barcelona combatrà entre altres rahons, per la de que, captant les aigües més amunt d'abont la mateixa Barcelona tenia aprofitaments seus, era de temer que aquests resultessin perjudicats. Si era fundat aquest temor de Barcelona i era raó justa i suficient contra'l projecte i per què no s'hauria de seguir el mateix criteri ab el munt de torderen, que no oferia Jallp de ven amensament en els seus regadus, tan penosament conquerits? És que, lo que es immoral quan perjudica Barcelona, no es immoral quan perjudica una comarca treballadora, no menys estimable que qualsevol ciutat?»

Y si, com se'ns assegura, la oferta Jallp no consistís sols en les aigües del suboli sinó a més en l'antiga presa del mateix nom, tindria encara un caràcter més atrevit. Aquesta presa fou una concessió que s'otorgà i ha servit sempre per usos industrials i agrícoles en el mateix país. Segons la ley no pot mudar d'objecte sense l'home de la Comissió d'irrigació, que té a la Comissió d'aigües l'acceptació perjudicaria una qüestió litigiosa, influent en una resolució, que no sol implicar la ruina d'una comarca agrícola sinó la espoliació d'una aigua que mou fàbriques i molins, no en benefici exclusiu de quatre senyors particulars, sinó en bé del país torderen, que té ab ella una riquessa present y una esperança de millor vida i pervivència. La noble Barcelona no'n sentia pas grat d'una tal acció.

En quant a la oferta «Matas» bastarà dir que presenta clarament y per paràfrasi doble tots els inconvenients, aduïts els hipòtesis, de la oferta Jallp.

J. RUYRA.

Desde Banes

Trascorregué la festa major ab l'animació propia de tots els anys. Aquells dies visiten nostra vila i això fa que nostra festa sia una de les més alegres de la Costa.

A més dels festejos, que'n podriem dir de caràcter popular, com son sardanes, lluminaries, concerts, balls, focs artificials, etc., mereix especial menció la notable Missa de Perros, que cantà per primera vegada la Capella de Santa Creu, baix la direcció del reverent Joan Batlle.

Com a número extraordinari de festes cal fer esment de la inauguració oficial del carrer don Jaume Ferrer de Banes, tant per la importància que representa la millora d'aquesta nova via com per la significació del nom ab que s'ha batejada. Ab l'obertura d'aquest nou carrer s'ha dotat a Banes d'una entrada digna de la vila, puig fins ara la que tenia era del tot impropia fins pel bon nom de la població i en quant a la significació del nom que se li ha donat era un deute ab el país que tan intervingué en el descobriment de les Amèriques, de abont ha vingut la major part de la riquessa ab que compta aquesta vila. Entera que dit celebre personatge no va néixer a Banes, d'aquí era originari i aquí passà la major part de la seva vida, y era tanta la predilecció que hi tenia, que firmava els seus escrits ab el nom de Jaume Ferrer de Banes.

L'acte de la inauguració revestí excepcional solennitat: hi acudí l'Ajuntament en corporació, acompanyat de les demés autoritats locals i tots els col·legis; després de llegides les actes en les que consten els acords d'Ajuntament referents als drets de Banes sobre les plaques i llegí un discurs fent remarcar la gran millora que representa aquesta nova via i la especial significació del nom que se li ha donat, agraint al poble en general l'esforç fet per contribuir a la suscripció oberta per aquest fi i als dignes patrocinadors don Joan Alabart, don Joan Puig, don Francisco Viera, don Bartolomé Gelpi, D. Pere Riu, els quals, constituint en co-

missió junt ab ell l'alcalde don Joan Carbo i Xaral, portaren a cap tots els treballs per a la realització de l'obra. Acabà la festa ab una tanda de sardanes que executà la cobla «l'Art Gironès» de Girona; durant l'acte se repartiren unes fulles ab la biografia del Jaume Ferrer de Banes, a fi de que tothom conegues bé qui era i aixís comprengues millor lo encertat del nom.

El 30 del passat juliol arribà la comissió escolar composta de 27 nenes, de les escoles municipals de Barcelona. La vinguda d'aquesta comissió ha sigut molt ben vista per la població en general i les simpatiques y xamoses nenes passen el temps alegrement disfrutant de les delícies que en aquesta temporada ofereix nostra esplèndida costa y el camp pintoresch. El regidor d'aquest Ajuntament, en Joseph Ferrer y Ferrer, nomenat encarregat de la comissió pel de Barcelona, l'até ab especial interès. Hi contribuïren les propietàries donya Teresa Bonal y donya Maria Baromeu, ab la sollicitud i carinyo ab que cuiden de les nenes.

Les dues canes els permeten la seva entrada gratuïta a una sessió setmanal. Hi ha en preparació un berenar a la pintoresca hermita de Santa Cristina, costejat per la comissió de festes i la comissió de les escoles del Sindicat Agrícola.

El dia 21 del actual celebrà la Caixa Rural del Sindicat Agrícola de Banes l'acte de la distribució de premis del concurs a fets virtuoses i accions meritories. Revestí excepcional importància pel gran nombre de sol·licitants presentades i pels valuosos premis otorgats, a més de l'altíssima significació de la festa, que ha de ser per aquesta població un motiu de orgull y de gran satisfacció.

Els organitzadors estan treballant per donar-li tota la esplendidesa possible.

Lo del Marroch

(PER TELEFON)

Discurs don Pau Iglesias

Madrid, 9, 915 nit.
San Sebastián. — S'ha celebrat el miting dels de la guerra, ab assistència don Pau Iglesias.

Ha estat bastant concorregut.

En Pau Iglesias ha dit que'l Marroch es la presa que les nacions fortes van sempre buscant per donar-li upada.

A n'això aspiren Alemanya, França, Anglaterra y Espanya; es a dir, els Govers.

Però això han concertat convenis que diuen legals, però que serveixen de pretext per portar-los pel camí de la guerra solament desitjada pels plutòcrates.

Per mantenir nostres pretinguts drets tindriem que contendir ab França, però aquesta nació ens vençeria o per la diplomàcia o per la força.

Explicà després el discurs en el miting de Toulouse, dient que sostingut allí que els socialistes espanyols farían tot lo que deguin y lo que puguin per evitar que França y Espanya arribin a les armes, alçant, si no bastessin els medis legals, als quals burguesos diuen legals.

La única guerra lògica que consentirem es la dels explotats contra's explotadors.

(DE L'AGENCIA HAVAS)

El Kaiser

París, 9, 1025 nit.

Colonia. — La «Gazeta de Colonia» diu que'l Kaiser ha dit que'l Marroch és el més gran dels interessos de la Comissió d'irrigació.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Comissió d'irrigació és la qüestió del Marroch.

La Esquadra Anglesa

Com havien anunciat, ha arribat aquest matí, procedent de Villafraña, la divisió de l'esquadra anglesa del Mediterrani, composta dels vaixells «Exmouth», «Duncan», «Triumph», «Grosvenor» y «Swiftsure», el contra-torpediller, avis de la esquadra, «Hessars». Es manada per l'almirall Edmond Poe, que és el que comanda l'esquadra en la visita del any passat.

Abans de l'arribada

Desde bona hora del matí, als molls hi havia més animació que de costum, car eren molts els aficionats, curiosos y amics de les coses de mar que s'havien disposat a esperar l'entrada de l'esquadra anglesa, la qual, en veritat, constituïa sempre un bell espectacle, per la presència imponent de les naus en primer lloc, y en segon lloc per l'exactitud ab que realisen les manobres d'entrada y d'anclatge.

Per cert, la boira d'avuy feia dificultosa la visió d'una de les millors parts del espectacle, que es aquesta de l'esquadra llytanyana. Però, aixís y tot, la gent esperava encoriscada, conformada a vurela d'aprop, ja que la boira no deixava contemplar les siluetes llytanyes dels vaixells.

Arribada del «Hussar»

A quarts de vuit del matí, el guaita de Montjuich ha senyalat vaixell de guerra a la vista, y la senyal del castell ha fet creure, als qui esperaven, que l'esquadra anglesa era a punt d'entrar. Més, al aparèixer entre la boira marítima la silueta del contra-torpediller, s'ha vist que anava tot sol, y que actuava, segons sa categoria, de barco avis, que va a l'avancada de l'esquadra.

Anunciada desde la punta del port pel guaita dels practicants, aquesta ha sortit a rebre'l, amparant-se en ells el comandant, qui, segons ordres donades ja a l'avancada, ha fet dur el vaixell al interior del moll de Barcelona, amarrant la popa en terra.

Bon punt de amarrat, llençaven an bot a l'aigua, y embancant a n'ell un oficial, se dirigia ab la documentació a l'almirall, al qual, després de poguer-se apreciar les patentes netes de tota la esquadra.

Al mateix moment, sortia del embarcador de la Pau, cap a bordo del «Hussar», el tinent de navili d'aquesta comandancia de Marina don Eugeni Pasquin, qui, en nom del comandant d'aquesta comandancia, senyor Carlier, s'havia a oferir peya si s'era mancava.

Lo mateix feia en aquell moment un oficial de la capitania general, en nom del general Weyler.

Al sortir del vaixell els dos oficials han sigut després pel comandant del vaixell fins al final de l'escala d'abordo.

Arribada de l'esquadra

Eren quarts de deu, y ja públic allí aplegat començava a mostrarse impacient, quel guaita de Montjuich ja senyalava esquadra a la vista. En realitat, ha sigut curt l'espai que ha anat desde la senyal referida al de l'entrada de l'esquadra, per quant la boira no permetia vurela de fet les naus.

Pel públic encara s'ha fet més dificultosa la vista de la esquadra, y d'ella no n'ha pogut disfrutar fins a ténir-la, com qui dir, a quatre passes. Més l'espera s'ha valut. Els vaixells atòvols, ab les seves torres y les seves grans masses destacades, sobretot fons rosat del matí, venien formats perfectament en línia de combat, a iguals distancies l'un de l'altre, portant al davant el vaixell «Exmouth», qui portava en el seu pal trinquet l'ensenya del almirall, y en segon lloc el «Duncan», en el qual hi va'l contralmirall de l'esquadra.

Al arribar en aquesta disposició, davant de l'entrada del port, els vaixells almirall «Exmouth», ha parit una senyal, y ab tanta precisió ha sigut obedi, que al cap de pocs minuts, els vaixells «Cornwallis», «Swiftsure» y el «Triumph» quedaven anclats a la rada, a distancies iguals del altre, y ab una exactitud y igualtat en les manobres respectives, que ha admirat als que les presenciaven.

Acabades aquestes manobres, dels tres vaixells que quedaven fora la rada, han llat bot a l'aigua, mentre els dos vaixells, almirall y contra-almirall, seguien camí cap a les torres.

Saludant la Plaça

Al ésser a la boca del port, el barco almirall, ha iat en el seu pal major la bandera espanyola, y al ensemps les banderes del vaixell descarregaven 21 canonades.

Un gran moviment se notava a bordo. Els mariners ab vestit de treball, practicaven els preparatius de l'entrada al nostre port, ab tot l'equipatge d'instal·lacions especials, que son la maravella dels entesos en coses de mar.

Acabades les canonades, les bateries de Montjuich tornaren la salutació ab altres 21, mentre el vaixell amparat pels practicants, era entrat a dintre'l port, seguit del vaixell contra-almirall, y a tres abdos en el S. del moll de Barcelona.

Després de l'entrada

Després d'entrats els dos vaixells de guerra, quedant en situació de proa al moll de Barcelona, se veyen a certa distancia l'un del altre, els tres que quedaven a fora, l'un dels quals se veu quasi a l'entrada del Llobregat.

Altra vegada, cap al vaixell almirall, se dirigí'l bot de la Comandancia, que anava tripulat pel propi senyor Pasquin, encarregat d'ofertir al almirall Sr. Poe, els seus serveys, en nom del comandant.

Després, tenia lloch la visita oficial del comandant de Marina, senyor Carlier, ab qui l'almirall ha creuat gentilissimes frases de compliment, celebrant l'arribada ab unes copes de xampany en el despatx-cambra d'abordo.

Per la ciutat s'ha conegut bé prou l'arribada de l'esquadra anglesa. Pels carrers s'han vist tot el diàls airoos uniformes dels soldats anglesos, que omplen d'animació les cases y establiments de begudes y els colmarlos, hon els succeïen els que s'ofeguen la llemdina per ells tan desitjada.

Les tabernes, bars, restaurants, y tots els comerciants que se'ns proposen atraure als forasters, han posat al portal dels seus establiments la bandera anglesa, fent aixís acte de simpatia mercedor d'atraure als 3.920 compadors.

Les naus preparades a l'esquadra, la gent hi ha frangat tot el dia, y al moll de la Palau, els barquillers han fet avuy el seu negoci, pels molts visitants que els barcos han tingut (per fora), ja que per dins sembla que sols pensen deixarlos veure en dies senyalats.

Sinistre marítim

Prop de Tarifa topen un vapor anglès y un de frances, anant aquest a fons y morint 86 passatgers

(DE L'AGENCIA HAVAS)

La primera notícia

París, 9, 612 tarda.
Gibraltar. — El vapor francès «Emir», que ha sortit a les tres de la matindada de Gibraltar cap a la costa del Marroch, ha anat a fons, a cinc mils al Est de Tarifa, resultant prop de 90 negats.

La catàstrofe

París, 9, 630 tarda.
Londres. — Telegrafia de Gibraltar al Lloyd's, que el vapor anglès «Silbertown» ha tocat ab el vapor francès «Emir», a causa de la boira.

L'«Emir» ha anat ràpidament a fons, en un indret de molta fondària.

Els comandants

Com ja hem dit, a tordio del «Exmouth», hi ve l'almirall Sir Poe, comandant el vaixell el capità de navili Stuart Nicholson. El «Duncan», va comandat pel propi contralmirall Sir Ferran. El «Triumph», el comana el capità Wayheult; el «Swiftsure», el capità Tourur; el «Cornwallis», el capità Australa; y l'«Hussar», el tinent de navili Diggle.

Els tripulants

La dotació dels vaixells arribats, es la següent: «Exmouth» (almirall), 800 homes; el «Duncan», (contralmirall), 800 homes; el «Cornwallis», 800 homes. «Swiftsure», 700; «Triumph», 700; y «Hussar» (avis) 120, que formen un conjunt de 3.920 tripulants.

Els vaixells porten el selakoff colonial y vestexen de blau. Els oficials també van vestits de blau, segons l'uniforme d'estiu.

Compliments

Mentres els bots de la marineria del vaixell eren al embarcador de la Pau anar a fer les primeres provisions de queviures, sortia d'abordo l'almirall ab l'Estat Major, els qui esperaven carruatges a la porta de la Pau.

El general Weyler ha posat a la disposició del almirall el carruatge oficial de la Capitania y pujant a n'ell, els oficials en altres carruatges, han anat d'allí a fer les compliments a les autoritats, començant per la Comandancia de Marina, seguit pel capità general, alcaide y Govern Civil.

A cà la Ciutat.

A les 1235 han anat a Cà la Ciutat l'almirall Sir Poe y els seus acompanyants contralmirall Jeram, segon que de l'esquadra, capitans Lawrence Field y Stuart Nicholson, tinent M. E. S. Boissier y C. Goldstein, consil inter i tot pro consil Witey.

Lo del "Numancia"

Després de l'execució

PER TELEFON.

El governador de Cadix.

Madrid, 9, 9'15 nit.
El governador interí de Cadix telegrafa des de dita capital, dient que l'almirall de Marina surt aquesta tarda cap a Madrid.

El governador propietari és a San Fernando per desdir al ministre de Marina.

Quan torni a Cadix informará extensament de com s'ha executat la sentència.

La maniobra de l'execució. Tancament i manifestació a Cadix.

Cádiz.—A les onze del matí han sortit el "Numancia", el "Alvaro de Bazán", i els dos canons de segona "Vasco Núñez de Balboa" i "General Concha".

A les 11'15 han arribat al lloc denominat Placer de Rota, entre aquella costa i el castell de San Sebastián, de Cadix, a quatre milles de terra, ahont estaven des de ahir el "Pelayo", el "Almirall de la esquadra", el "Princesa de Asturias", el "Almirall", i el "Cataluña".

Al passar el "Numancia" entre els dos canons de la esquadra, a les 12'30, se feren senyals que no foren vistes des de terra a pesar de que en els terrats hi havia infinitat de persones ab ulleres.

A les 12'45 el "Numancia" arribava a la zona que tenia en el pal de proa, i continuava parat mentre desfilaven prop d'ell el "Alvaro de Bazán", el "Vasco Núñez de Balboa", el "General Concha", el "Pelayo", el "Princesa de Asturias" i el "Cataluña".

A son regres a Cadix, passaren per la bateria de San Felipe a la 1'30 i a les 2 següents cap a la Carraca tots menys el "Cataluña" i el "Pelayo".

L'últim de fondrejar ha sigut el "Numancia".

S'ha celebrat una manifestació de protesta al tornir coneixement de que havia sigut fusellat el cap de la insubordinació correguda en el "Numancia".

Els manifestants s'han dirigit al Govern civil i al tractar la policia de que s'als subjecció al despatx del governador algunes comissions, variis noys han tirat sobre els agents alguns pedres que han agafat del enderroc de les muralles.

Els obrers Guillelmo Vazquez y Joan Santander han aconsellat desde'l balcó del Govern civil als manifestants que's dissolguessin ordenadament.

El regidor Joan Sanxo Camacho ha parlat en anglès i ha dit que el governador havia sentit castigar als que alteressin l'ordre.

Els oradors han parlat durament contra la pena de mort.

S'han suspès els festeigs anunciats ab motiu de la vetllada de Nostra Senyora dels Àngels.

En els barris extrems han aparegut variis bandes ab colgadores negres en senyal de dol.

Davant del Govern civil ha resultat ferir un cabo de seguretat a conseqüència d'una pedra tirada per un noi.

L'ordre ha quedat restablert.

El paro en la població ha sigut general, aixís com el tancament d'establiments.

El moment de l'execució

Madrid, 10, 12'30 matí.
Cadix.—La sortida dels barcos de l'esquadra a que abans ens hem referit, ha consistit, per tota la població, en un instant emocional i angustios.

Les muralles que donen a la part de la sortida de la flota, estaven plenes de gent que, anhelosa d'observar els moviments de l'esquadra empicava binocles mirant el pas dels barcos.

En el moll també hi havia una gran gentada.

Al sortir el "Numancia", que era l'últim, moltes dones ploraven.

Els helicòpters han funcionat constantment desde Rota.

En el "Numancia" s'ha arriat dues vegades la bandera de trinquet, i allavors en el públic s'ha produït un moviment d'enorme sensació, per comprendre que se celebrava el moment fatal.

En efecte, a continuació s'ha sentit una salva amonregada per la distància, i s'ha vist que arriaven les boies de les entenes.

El públic s'ha retirat silencios cap al centre de la població.

El fallo de la justicia estava complet.

La manifestació en súplica de clemència per al rei s'ha organitzada una comissió d'obers de San Fernando, que ha vingut a Cadix.

En ella hi han pres part inclòs els obrers de la Trasmatlántica.

L'única circum que no ha tancat avuy ha sigut el militar.

La conjunció republicana i variis entitats han visitat a les autoritats per sollicitar l'indult.

La justicia del tribunal militar, sempre unànim, sempre equilibrada, ha fugit de fer un escarnim i ha volgut castigar equitativament.

Això volien i això ha succeït.

Davant la idea de la execució, a Barcelona, a Cadix i a Madrid s'han alsat les més vehemens peticions de clemència.

El "Heraldo" diu: No hi haurà qui no lamenti un acte de bogeria hagi obligat al Consell a subscriure la sentència de mort executada en alta mar, però en el cas de que's tracta pot dir-se que s'ha buscat ab ella un mínim de garantia per a l'ordre i disciplina en els barcos de l'Armada, donchs era inútil prescindir de la aplicació rigurosa del Còdic penal de la Marina de guerra a pesar dels desitjos del Govern i dels que segurament haurin tingut els mateixos jutjadors.

El "Epoca" comenta la conducta del Salmerón i en Castelar com qüestions d'Estat. El primer va dimirir per no aplicar la pena de mort, el segon la va aplicar per restablir la disciplina. En Salmerón ha passat a la posteritat com un excel·lent filòsof i mal governant. En Castelar no serà conegut com filòsof, però com gran governant.

Informes oficials.—El fusellat.

Madrid, 10, 1'25 matí.
El subsecretari de Governació ha facilitat aquesta nit un telegrama oficial de San Fernando, ab els noms dels fusellats i els condemnats.

El fusellat resulta ser el fogaiener Antoni Sánchez Moya.

Els condemnats a reclusió perpetua son Vicens D'ar Rey, Francisco Camos, Goncal Moreira, Francisco Bona, Eduard Gutiérrez y Jesús Ara.

Al fusellat se l'ha enierat a entrada de foch al cementiri del Arsenal.

Han presenciat el fusellament els tripulants franchs de servey.

A Cadix i San Fernando regna consternació.

Hi ha ordre.

Erró explicat.

L'origen del error en que han incorregut tots els periòdics, donant per fusellat a n'en Francisco Camos, en lloch de Antoni Sánchez Moya, està en que oficialment han dit que's fusellat un cabo de mar i en la llista dels processats no hi havia altre cabo de mar que en Camos.

El fusellat Antoni Sánchez Moya, era fogaiener, natural de Coruña, fill d'un venedor de periòdics.

La manifestació obrera.

Madrid, 10, 10 matí.
Cadix.—La manifestació obrera que ha incorregut els caners canche de San Fernando demanant l'abolició de la pena de mort, fou disolta sense gran esforç per la guardia civil; però's diu que's tracta de fer una vaga general, no sols a San Fernando, sinó a totes les poblacions de la provincia, i per aquest motiu ha demanat l'alcalde que's reconecia a les poblacions la benemèrita.

El alcalde han obert les portes moltes bogues de queriments i vins.

Se creu que avuy se reanarà'l servey de tranvies i cotxes de lloguer, confiant-se també en que treballin molt gremis.

El vehinat ha fet acopi d'articles de primera necessitat, per lo que pugui córrer.

Diferents societats obreres reunides aquesta nit han acordat tornar al treball.

L'ajusticiat.—Detalls.

Madrid, 10, 2 tarda.
Cadix.—El fusellat a bordo del "Numancia", Antoni Sánchez, deixa dona i tres fills.

Va firmar la sentència ab pols seca i ab preguntari's estava conforme ab ella, va contestar afirmativament, sense immutarse.

Li faltaven per cumplir el seu compromís quatre mesos de servey.

Desde'l primer moment en que fou sofocada la rebelió se va confessar com autor i promotor d'ella, renyant als seus companys, quan, temerosos de la impunitat que rellaven de realisar, tractaven d'amagar la veritat dels fets.

El claver va quedar a bordo del "Numancia", desembarcant a entrada de foch, que fou conduït al Cementiri.

El terrible fallo el va presenciar la tripulació del "Numancia" i els 25 processats restants.

Certificaren la mort dos metges i el capellà hi resar unes absoltes davant el cadaver.

El primer barco que va desfilir per davant del "Numancia" fou el "Alvaro de Bazán", que portava a bordo el ministre de Marina, i l'almirall el "Cataluña".

A moment de la execució va passar a uns quants milles del lloch, ahont se brobava el "Numancia" un barco estranger que venia de l'Estret de Gibralter.

Altre barco mercant que venia de Cadix, va poder donarse compte de la trágica escena que's donava a bordo del "Numancia".

L'aspecte del mar era semellantment hermós; una lleugera brisa Nort n'apacava la superfície.

El ministre de Marina va desembarcar ab aspecte de fonda emoció.

bat avuy, l'ha visitat aixís que ha tornat de San Fernando i li ha fet la següent relació de lo ocorregut en el "Numancia".

A bordo de dit barco hi havia per lo menys set homes d'idees exaltades, d'un republicanisme exaltat, que celebraven socres conferencies i que assistien en els Contres republicans en els punts en que desembarcaven i que esguireren en alguns de Lisboa.

Per fer fer això se venien de païss. Aquests individus no tenien propòsit de fer mal a ningú, perquè diuen que ells no son assassins, sinó que projectaven apoderarse dels oficials, amarrarlos y tancarlos para ferse amos del barco y marcar immediatament a Málaga.

Tot això deu anar acompanyat de variis interrogants, perquè no s'ha averiguat com convien ab la complicat de altres persones i menys quines persones puguin ésser aixiques.

Un cop en el port de Málaga, deyen que la ciutat devia entregarse a l'esquadra, de la qual el "Numancia" era una avançada, que s'havia declarat per la República.

I aquí torna l'interrogant.

Se va concertar aquest plan ab persona determinada?

L'esquadra s'apoderaria de la ciutat y després d'això avançaria'l moviment auxiliat per altres circumstancies y se proclamaria la República a Espanya.

Tot això serà objecte d'averiguacions en la peça separada que com efecte del judici sumaríssim ha començat a incorreure.

Els sentenciats han sigut tots 7: un fusellat y 6 a cadena perpetua.

Aquests han quedat convinguts y confessos.

Els demés han negat y han sigut absolts, perquè no hi havia proves contra ells.

Se hi havia l'indici de que yaren agafar les armes.

El fogaiener Sánchez Moya y altres sis a dos quarts de tres de la matíada començaren a recobrir el barco dient: —¡Amunt, noys! ¡Xafarranc de combat! ¡Agafeu les armes!

Uns 40 saixecaren esparats, agafant les armes y pujant a les torres.

Allavors hi va sortir al pas el condestable, quils va interrogar per la seva actitud.

Els mariners li contestaren:—Res, ab vosaltres no hi va res: es ab els oficials.

El condestable se va treure'l matxet y va anar contrals amonats.

Poch després arribaren al soldat de marineria de marina y l'oficial de guardia y entre'ls tres reduiren el moviment en menys de set minuts.

Els franchs que feren alguna resistència foren els set sentenciats.

Els demés s'entregaren en l'acte y declararen que's havien enganyat.

El fogaiener Sánchez Moya fou el qui més resistí.

Com ja s'ha dit, els set sentenciats quedaren en el judici sumaríssim convinguts y confessos. Els demés negaren en el tota intenció d'amençar contra la disciplina d'a bordo y sols queda contra ells l'indici de que entre tota la tripulació foren sols ells els que segueren als quils hi convenia a pendre les armes.

Els franchs se'n feren explicació per l'aturallament del moment.

El Consell de guerra no ha volgut condemnarlos sols per indicis y els ha absolts.

El ministre de Marina m'ha dit que's ha absolts el Consell de guerra, però jo —deya'l senyor Canalejas— no se si ha sigut així o no.

Però això últim y en la peça separada continuará actuante fins averiguar si en efecte tenen o no responsabilitat.

A bordo del "Numancia" s'han trobat cartes y papers que denoten clarament les relacions dels set sentenciats ab elements republicans.

També s'han trobat en altres barcos cartes firmades pels citats individus; millor dit, s'han afanyat a entregar-les les persones a les quals yaren dirigides.

Hi ha altres derivacions en aquest procés. No les coneix —deya'l senyor Canalejas— y si les coneixes no les diria com tampoqui les accions a que m'obliguessen.

Aquestes son mides que corresponen a altes consideracions d'Estat, que no puchi entregar ni a vostres ni al mateix Consell de ministres. Hi ha en això quelcom que deu quedar entre'l ministre de Marina y jo.

No indiscutible es el fet de que's amotinats volgueren subjectar als oficials, apoderantse del barco y marxar a Málaga.

La intervenció del ministre de Marina ha sigut oportuníssima, y sa alta missió com a representant del Govern, ha quedat cumplida molt a gust meu.

El ministre de Marina pensà que ab la seva presència a San Fernando podia sortir al pas a qualsevol insubordinació que reclamés la justicia y en els reals que's començaren a agitar sobre mals tractes, males condicions del ranxo, etc.

El general Pidal ha visitat tots els barcos, ha parlat ab tots els oficials y s'ha dirigit fins a mariners amats y sense armes, y fins a n'els que hi han arribat cap que trobant en tots un excel·lent esperit de disciplina.

Al moment de l'execució el ministre estigué al davant de l'esquadra.

Segons ha dit el general Pidal, fou comomoderador l'acte.

ginar quelcom de sinuós y de causticó que de cap manera ha existit, però que ha donat a les reaccions intencions desagradables oportunitats.

Borsa

Sessió del matí

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

Operacions	Queda
% Interior 11 de març	84'82 84'80 84'82
Ext. P. N. 11 de març	82'52 82'50 82'52
Alm. 11 de març	82'85 82'80 82'85

NOTICIES

DE BARCELONA

El dia ha aparegut ab el cel desembrat de núvols, essent la temperatura un xich més pujada que aquests dies anteriors.

Als banys, com cada dia, hi ha hagut concurrencia abundant.

Hem vist un hermes pergamí, obra del nostre estimat amic senyor Fios y Calcat, en el que l'Ajuntament de Banyoles nomena fill adoptiu d'aquella vila al notable naturalista En Francesch Darder y Llanona.

En l'orla superior del esmentat pergamí hi ha una hermosa vista, en colors, del famós estany de Banyoles, y a un costat, altra orla decorativa ab motius clàssics a la festa del peix, resultant un conjunt molt bonic y escaient.

— Tot comerciant deu adoptar els Segells de Caucho flexibles, patentats de la Manufactura de Segells, Gravats, Retols Sr. Rossi, Plaça Real, 14. Sucursal: Ràmbia Centre, 31. Telèfon, 2402.

Dels mocós d'Esquadrà.

Els de Caldetes comunicuen quel tren 142 agafa a Josep Juvany Nogueras, de 64 anys, de Cabriels, deixant una mala sensació que'l marqués pogués evitarlo.

Els del Prat de Llobregat han detingut a un obrer de la via, de 18 anys, murcià, per haver espanyat el bagul d'un company y robat 60 pessetes, que van ésser trobades ocultes en un munt de roques.

Els de La Garriga han denunciat a tres veïns de Bigues y Riells per escàndol a la via pública.

Els del Port han detingut a dos lladres professionals que rondaven pels molls.

— Lavabos, Waters, Banyeres. Models nous. — Preus reduïts.

Jaume Saurat, 7, Pelayo, 7

Va presentar-se a una sabateria de la plaça d'Ibiza (Horta) una dona; va empenyar 7 parels de calçat, que valien 38 pessetes; y va pagar que un aprentís l'acompanyés ab la mercaderia al seu domicili, hont li pagaria el compte.

Així se va fer, y al ésser un xich lluny, la compradora començà a dir que tenia poch calcat y pregà al aprentís que tornés a la botiga a buscar dos parels més. Y no cal dir que, al tornar el xicot ab els dos parels, la compradora y els altres set parels havien desaparegut.

— Contra la febre tifòida «Vi Pinedon».

Un mossos vaquer y un taberner, muntats en tancat y passant per la plaça d'Ibiza, van atropellar a Laura Ventura Samó, de 10 anys, vèhi del càrter del Roger de Flor, fracturant-li el braç dret.

Els ciclistes van ésser detinguts.

— Demanau els acreditats aixarops y horvates extra superiors Ferrer y Gili.

Programa de les sardanes que executarà la Principal de Barcelona el dia 12 del corrent, en el Sportmen's Park, a dos quarts de deu de la vetlla:

1. La festa del barri, Vilarió. 2. Sonni d'aurat, Segura. 3. Dolça Patria, Segura. 4. Lluny de mi terra, Segura. 5. La barca, Moreta. 6. Les nines de La Escala, Vicens.

En quants casos se necessita un tònic reconstruïnt poderós, hi ha que fer és del Dinamogen Sàiz de Carles, que sempre triomfa de la debilitat y anèmia.

Segons avis dels respectius directors a la Societat d'Atenció de Forasters arribarà a nàquesta ciutat el dia 13, una banda de Japurs-Pompiers de Auch (França), y el dia 15 una caravana composta de 50 persones, en sa majoria senyors pertencents a la entitat «Musées Toulousains», a la qual la Societat d'Atenció de Forasters ha proporcionat rebuda de preus als trens y altres facilitats pera la visita de la ciutat.

— Vernet-Bains. Pera reunions.

La Junta Local d'Emigració d'aquest port autoritzà, durant el primer semestre d'aquest any, l'embarc de 7.293 emigrants que's dirigien: A la República Argentina, 6.298.—Als Estats Units del Brasil, 58.—A Cuba, 438.—A Mèxic, 85.—A Puerto Rico, 33.—Al Uruguai, 200.—A San Salvador, 1.—A Venezuela, 22.—A Costa Rica, 29.—A Colombia, 19.—A Filipines, 9.—Als Estats Units de Nort Amèrica, 42.—Al Ecuador, 3.

Durant el mateix període de temps del any 1910, el número d'emigrants embarcats en aquest port ha ascendit a 7.709.

— Vi Vermouth Martini & Rossi, Torino. El d'aroma més delicat y guet més exquisit. Va ser curat al dispensari del carrer d'en Barberà Joan Viana Matas, de 53 anys, habitant Riera de Sant Miquel, 63, d'escriptors a la cama dreta produïda en la supressió de la llibertat del governador civil senyor Portela.

El part oficial no diu que se n'hagi passat denúncia al jutjat.

Ahir, a una obra que fan al carrer del Teulat, 2, al anar a plegar els obrers, va caure al sotro del primer pis y va caure als baixos, arreglant-se als manobres Francisco Bosch Lleó, de 61 anys, habitant Teulat, 60, y Alfons Barrera Puig, de 18 anys, habitant Llacuna, 7, segon.

El primer va rebre una ferida al cap, contusions al bràs esquer y escoriatons, y el segon contusions a l'espatlla y bràs dret y ferides al cap.

Les lesions d'un y altre son de pronòstich reservat. Van ser curats al dispensari de la barriada.

— Neveres, Ferrer y Patan, P. Real, 3.

La Oficina de Treball de l'Acópi Social Popular acaba de donar a llum un folletó sobre el nou «Registre d'Associacions professionals y entitats econòmich-socials», que's va a crear en l'Institut de Reformes Socials. En ell s'insereix el R. D. creant el Registre d'Associacions, se comenta clars y concisament, s'indica quins deuen inscriure's y quins no, s'explica la manera pràctica de fer la inscripció, y en un «Apèndix» s'ompleixen models de tota la documentació, ab senzilles instruccions pera aplicarlos degudament.

— Vallvidrera. — La forta calor que se deixa sentir aquests dies treu de ciutat a molta gent que, adreçada, puja a la vinya serrallada de Vallvidrera, barreja roses que's fan, que's fan, que's fan d'aquelles boscunies y al peu de les fonts regalades que broden al fons de les valls.

Una de les més pintoresques y més atractives es la tan coneguda «Font de la Manigua», cinch minuts més enllà de la popular «Font de la teula», situada prop de la iglesia de Vallvidrera.

A la «Font de la Manigua» les famílies hi troben tot lo necessari pera passar-hi deliciosament tota la diada.

SANT ANDREU DE PALOMAR. Diumenge vinent, a les quarts de la tarda, se farà una sessió literària-musical en el Col·legi Brosa, ab motiu de la proclamació del nou Patró del marítim, Sant Francesc Xavier. Hi prendrà part els següents joves: Massera, Malla, Ferrer, Roger, Grau, Gutierrez, Borras, Puyal, Puigbó, Janer, Aguilar, Riera, Alerni, Parés, Garcia, Campedador, Carol, Reig, Ripoll, Calver, Alsa, Farràs, Roura, Rumballó, Baqué, Sandràn y altres.

El conegut propagandista catòlic don Miquel Gorgas pronuncià un discurs y l'orquesta «Els Trinquins del Clot», executà un escullit programa de composicions musicals.

El diumenge, la comissió de colònies escolars anirà a inspeccions.

La comissió de Governació ha començat a estudiar l'organització de les escoles graduades.

Una comissió formada pels Srs. Mir, Marial, Lluhi y Vallés y Pujals, anirà a comunicar a la junta del senyor Valls, el qual té a càrrec el treball de l'Ajuntament, relatiu a la mort del proplem escriptor.

La comissió d'Hisenda ha acordat traslladar el mercat de la Revolució a l'Abacoria Central, havent encarregat a la secció facultativa l'oportu projecte.

L'aluminal anglès anirà a les 11.45 de matí pagada en 143.547 ptes. la casa núms. 9 y 11 de l'Argenteria, propietat del senyor Carreras y Candi.

Els veïns de la plaça Nova que, com cada any, celebraran la festa de Sant Roc, han demanat elements decoratius pera «dormir d'aquel» lloch.

L'alcalde hi ha accedit.

Els pagessos del Prat de Llobregat que porten quevistes a Barcelona han presentat una instància demanant que se sigui derogada la ordre per la que se's limita a curt espai el temps que tenen pera descarregar al mercat de Sant Josep, mentre que a altres importadors alguns de fora de Catalunya, no se's posa cap limitació.

La comissió d'Hisenda ha acordat traslladar el mercat de la Revolució a l'Abacoria Central, havent encarregat a la secció facultativa l'oportu projecte.

L'aluminal anglès anirà a les 11.45 de matí pagada en 143.547 ptes. la casa núms. 9 y 11 de l'Argenteria, propietat del senyor Carreras y Candi.

Els veïns de la plaça Nova que, com cada any, celebraran la festa de Sant Roc, han demanat elements decoratius pera «dormir d'aquel» lloch.

L'alcalde hi ha accedit.

Els pagessos del Prat de Llobregat que porten quevistes a Barcelona han presentat una instància demanant que se sigui derogada la ordre per la que se's limita a curt espai el temps que tenen pera descarregar al mercat de Sant Josep, mentre que a altres importadors alguns de fora de Catalunya, no se's posa cap limitació.

de transformació en l'interior de les poblacions y la desaparició de les línies fiscals, intervencions administratives.

Enten la Cambra que s'han d'eliminar de les concessions que's tracta d'eliminar del Govern, a condició de suprimir l'impost en primer de juny de 1912, algunes que no constitueixen compensació pera Barcelona, que son: el 20 per 100 de la renda de propis, el 10 per 100 dels aprofitaments forestals y el 10 per 100 d'arbitris de pesos y mesures, perquè's són d'aquella classe que posseïx l'Ajuntament de Barcelona son insignificants; no es propietari de cap bosc y fa temps que no's cobren en nostra ciutat els esmentats arbitris.

Les concessions que'n l'actualitat pot lograr l'Ajuntament, importen pessetes 2.899.771. Donarà l'Estat aquesta suma en 1912? Es dubta.

Els imposts substitutius no d'eficiàcia molt incerta, l'arbitri sobre's lloguers insegur, y el sobre les cars censurable.

Per tots aquests motius, la Cambra opina que convé esperar un any abans d'implantar la reforma a Barcelona, al objecte d'apreciar els resultats que dona a Madrid.

L'Academia Científich-Mercantil

L'informe enviat per aquesta Academia comença fent la historia del impost des dels romans fins als nostres dies, fent notar que varies vegades ha sigut suprimit y després tornat a establir.

A pesar de les consideracions de caràcter social, econòmic y financer que omdempnen la naturalesa del impost, aquell ha perdurat en nostre sistema, contribuint per les grans dificultats de la seva supressió y substitució dels recursos pera l'Estat y pera'l Municipi.

Poderosos rahons d'economia social han fet sempre poch menys que imposibilitar la seva supressió.

Les successives desgravacions han simplificat, actualment, el problema, però els recursos que ab arregló al article 6 de la ley se concedeixen als municipis, no son els més apropiats al caràcter de la indicada ley, que es lluitar a les classes necessitades de la carestia dels articles més indispensables.

L'arbitri d'edificis y solars no s'acomoda a cap base econòmica, ja que grava a un capital improductiu. El recarreg sobre's especulacions tendeix a arruïnar-les. El del gas y electricitat tendeix a que les classes modestes no passin més enllà dels temps del petroli.

En quant al d'inequitat, es el recarreg que tindrà més dificultats y serà l'acot de la classe mitja.

L'arbitri sobre cars, per humanitat, deuria ser gravat (com a Anglaterra) articles de luxe, com tabac, perfums, licors, armes; s'hauria de concedir als Ajuntaments la investigació sobre les contribucions.

Creu l'informe que sense necessitat del impost sobre lloguers podria compensar l'efecte al dels patents sobre begudes, impost sobre solars, recarreg del timbre y quota del tresor, etc.

Ademés convé rebaxar els transports, fomentar les cooperatives y la competència entre venedors de viures, y ajudar a la creació de Sindicats Agrícoles.

Ab aquests mides opina l'Academia que pot emprendre la substitució del impost.

El diumenge, la comissió de colònies escolars anirà a inspeccions.

La comissió de Governació ha començat a estudiar l'organització de les escoles graduades.

Una comissió formada pels Srs. Mir, Marial, Lluhi y Vallés y Pujals, anirà a comunicar a la junta del senyor Valls, el qual té a càrrec el treball de l'Ajuntament, relatiu a la mort del proplem escriptor.

La comissió d'Hisenda ha acordat traslladar el mercat de la Revolució a l'Abacoria Central, havent encarregat a la secció facultativa l'oportu projecte.

L'aluminal anglès anirà a les 11.45 de matí pagada en 143.547 ptes. la casa núms. 9 y 11 de l'Argenteria, propietat del senyor Carreras y Candi.

Els veïns de la plaça Nova que, com cada any, celebraran la festa de Sant Roc, han demanat elements decoratius pera «dormir d'aquel» lloch.

L'alcalde hi ha accedit.

Els pagessos del Prat de Llobregat que porten quevistes a Barcelona han presentat una instància demanant que se sigui derogada la ordre per la que se's limita a curt espai el temps que tenen pera descarregar al mercat de Sant Josep, mentre que a altres importadors alguns de fora de Catalunya, no se's posa cap limitació.

La comissió d'Hisenda ha acordat traslladar el mercat de la Revolució a l'Abacoria Central, havent encarregat a la secció facultativa l'oportu projecte.

L'aluminal anglès anirà a les 11.45 de matí pagada en 143.547 ptes. la casa núms. 9 y 11 de l'Argenteria, propietat del senyor Carreras y Candi.

Els veïns de la plaça Nova que, com cada any, celebraran la festa de Sant Roc, han demanat elements decoratius pera «dormir d'aquel» lloch.

L'alcalde hi ha accedit.

Els pagessos del Prat de Llobregat que porten quevistes a Barcelona han presentat una instància demanant que se sigui derogada la ordre per la que se's limita a curt espai el temps que tenen pera descarregar al mercat de Sant Josep, mentre que a altres importadors alguns de fora de Catalunya, no se's posa cap limitació.

La comissió d'Hisenda ha acordat traslladar el mercat de la Revolució a l'Abacoria Central, havent encarregat a la secció facultativa l'oportu projecte.

L'aluminal anglès anirà a les 11.45 de matí pagada en 143.547 ptes. la casa núms. 9 y 11 de l'Argenteria, propietat del senyor Carreras y Candi.

Els veïns de la plaça Nova que, com cada any, celebraran la festa de Sant Roc, han demanat elements decoratius pera «dormir d'aquel» lloch.

L'alcalde hi ha accedit.

Els pagessos del Prat de Llobregat que porten quevistes a Barcelona han presentat una instància demanant que se sigui derogada la ordre per la que se's limita a curt espai el temps que tenen pera descarregar al mercat de Sant Josep, mentre que a altres importadors alguns de fora de Catalunya, no se's posa cap limitació.

La comissió d'Hisenda ha acordat traslladar el mercat de la Revolució a l'Abacoria Central, havent encarregat a la secció facultativa l'oportu projecte.

L'aluminal anglès anirà a les 11.45 de matí pagada en 143.547 ptes. la casa núms. 9 y 11 de l'Argenteria, propietat del senyor Carreras y Candi.

Els veïns de la plaça Nova que, com cada any, celebraran la festa de Sant Roc, han demanat elements decoratius pera «dormir d'aquel» lloch.

L'alcalde hi ha accedit.

Els pagessos del Prat de Llobregat que porten quevistes a Barcelona han presentat una instància demanant que se sigui derogada la ordre per la que se's limita a curt espai el temps que tenen pera descarregar al mercat de Sant Josep, mentre que a altres importadors alguns de fora de Catalunya, no se's posa cap limitació.

La comissió d'Hisenda ha acordat traslladar el mercat de la Revolució a l'Abacoria Central, havent encarregat a la secció facultativa l'oportu projecte.

L'aluminal anglès anirà a les 11.45 de matí pagada en 143.547 ptes. la casa núms. 9 y 11 de l'Argenteria, propietat del senyor Carreras y Candi.

Els veïns de la plaça Nova que, com cada any, celebraran la festa de Sant Roc, han demanat elements decoratius pera «dormir d'aquel» lloch.

L'alcalde hi ha accedit.

Els pagessos del Prat de Llobregat que porten quevistes a Barcelona han presentat una instància demanant que se sigui derogada la ordre per la que se's limita a curt espai el temps que tenen pera descarregar al mercat de Sant Josep, mentre que a altres importadors alguns de fora de Catalunya, no se's posa cap limitació.

La comissió d'Hisenda ha acordat traslladar el mercat de la Revolució a l'Abacoria Central, havent encarregat a la secció facultativa l'oportu projecte.

L'aluminal anglès anirà a les 11.45 de matí pagada en 143.547 ptes. la casa núms. 9 y 11 de l'Argenteria, propietat del senyor Carreras y Candi.

Els veïns de la plaça Nova que, com cada any, celebraran la festa de Sant Roc, han demanat elements decoratius pera «dormir d'aquel» lloch.

Festa patriòtica a Sitges

Ampliant la notícia que donàvem en anteriors edicions, ens diuen d'aquella vila:

Se celebrà al Hotel Subur un gran banquet en commemoració del desè cap d'any de la fundació del setmanari autonomista «Balmat de Sitges», que tanques patriòtiques campanyes ha realitzat en prò de Catalunya y del sanejament y moralització de la administració comunal d'aquella vila.

Més de vintanta començals s'assentaren en ben disposats taules al pati del Hotel, ocupant la presidència don Felip Font, qui tenia als seus costats al director del «Balmat», senyor Santacana y als regidors de la majoria de l'Ajuntament.

Se rebieren adhesions del diputat a Cortes senyor Bertràn y Musur, dels diputats provincials senyors Font y Guàrdia y Januà, del diputat a Cortes senyor Roig y Ventosa, de don Rafael Masó, Parera y altres que sentim no recordar.

Al despatxar el xampany pronunciaren entusiasmes brindis els senyors Roig, Amelí y Guillot, fustejant de valent al xorch casticisme stija, que, després de haver sigut expulsat de la Casa de la Vila, vol tornar a provar fortuna en les vinentes eleccions, fent una monstrosa conxorxa ells, que's diuen catòlics, ab els socialistes y tots els despatxats per l'excelent administració del actual Ajuntament, acobiantes totes les males passions al entorn del home necessissim que havié llençat a la ruina el nostre crèdit y bon nom.

Don Rafael Font llegí un bonic treball dedicant un recort a la fundació del «Balmat», a sos primitius redactors, alguns d'ells alumnes de Sitges per sos queques y que's trobaven tots reunits en aquell acte gloriós, commemorant un acte patriòtic y els resultats obtinguts, coronats ab exit brillantissim.

El president, don Felip Font, resumí els parlaments, fent constar que en el banquet hi estaven reunides totes les classes socials y ideals polítics, acobiantes germanor pera la defensa de la bona administració y salvació de Sitges.

Entre's començals, a més dels sitgetans, hi havia una lluita representació de la colonia estuénica, acabantse la festa en mitg de gran entusiasme y acord.

Després de la festa, els senyors Roig y Ventosa, els quals reventen gran interès, transcendència, utilitat per ser investigats en la realitat per la experimentació y per comprendre ptes ses assignatures (Psicologia, Història, Fisiologia, Física, Química, Matemàtiques, Art, etc.), els començaments moderns sobre les matèries, seleccionades, y exposats segons últims avenços pedagògics.

Les joves y senyoretes que tinguin ocupades les hores del dia, podran aprofitar l'esmentat curs nocturn, essent necessari pera ell que presentin certificats de matge, de no patir cap malaltia contagiosa y gozar de bona conducta acreditada per l'alcalde del barri.

El número màxim d'admesores, per rigorós ordre de matrícules, es el de 25 pera cada classe.

Hores d'inscripció de onze a una y de cinch a set a la Secretaria del Museu, Ample, 1, primer, desde'l 15 d'agost fins al 20 de setembre.

En la sessió celebrada ahir per la Junta del Port, baix la presidència accidental de don Josep Gassol y Martí, se donà compte del nomenament de vocal de la mateixa, en representació de la Secció d'Industria de la Cambra de Comerç, a favor de don Pere Palisa y d'haverse posessionat d'aquesta Comandancia de Marina el nou capità del port don J. Angel Carlier, vocal nat de dita Junta.

En la indicada sessió se donà compte de la Memoria redactada per la Direcció facultativa, explicativa del estat y avans de les obres del port durant els anys de 1907 a 1910 inclusius, que s'acordà imprimir, adiccionant-li ab un resum de la gestió de la esmentada Junta durant dit quatrièni; del bándol publicat per la Comandancia de Marina, a instancies de la propia Corporació, pera que siguin retirades de la platja de pescadors les embarcacions inútils y inactives que destorven el moviment de les demés, y del resultat del concurs celebrat pera'l suministro de carbó mineral pera'ls distintes serveys a la repetida Junta encomanats y consegüent adjudicació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El non Josep Fort, li endressà també una salutació.

El mestre don Francisco Buriol llegí unes molt ben escrites quatrielles, en català.

El senyor alcalde feu remarcar l'importància del acte y el plaer de compartir al veure com els seus fills recullen el premi de sos esforços devant d'un nombrós públich com aquell, ab assistència del digne diputat a Cortes y del respectable diputat provincial senyor Marfà.

Acabà donant les gracies a tots per llur assistència.

Totom s'aixecà y aplaudí. Se feu el silenci y parlà senyor Maristany, mostrantse emocionat en aquella festa de l'infantesa.

S'extengué, a continuació, sobre la cultura, dividint en dies parts: herència y adquisició; parlant sobre una y altra breument.

Feu vots pera que aquesta hermosa festa, tan bellament començada, acabés ben completa. Invocà els «Xiquets de Vall», a semblança dels quals els catalans hem d'imposar pera pujar ben compactes y junts, si volem que les demés regions espanyoles ens coneguin. Al acabar sos substanciosos discurs, rebé'l senyor Maristany una continuada ovació.

Pàgina Artística de LA VEU

Excavacions y troballes. - Art antich y modern. - Pedagogia artistica. - Museus y Coleccions. - Art nacional y extranger. - Curiositats barcelonines. - Ressenya de conferencies. - Exposicions locals y forasteres. - Llibres y Escoles. - Noticias de concursos y de tot lo que pugui interessar als artistes y als industrials d'art

86

El ballet rus «Shéhérazade»
L'Eunuoh

Més sobre'l goig dels ulls en l'Art del Teatre

I
Els figurants per a l'«Rosenkavalier», tenen un model de «Wienerhaus», de sensibilitat vienesa, alhora aguda i poch complicada, perversa i sentimental. Heus aquí visions noves imaginades per artistes contemporanis per a l'Art del Teatre modern (puga devinar, d'heut en endavant, joia d'ulls encisats. Heus aquí els personatges del ballet rus. Son obra de Baski, simplosa ànima barbara d'home d'Orient, podrida, però, de les occidentals malícies. Baski ha executat també els models per a «Le Mystère de Saint Sébastien», de Gabriele D'Annunzio, fa poch estrenat al Chatelet de París. No cal dir com son orientals els seus dissenys, però alhora del més delicat y subtil?

II
Benaurats els qui han vist «Shéhérazade», perquè ja res més sabrà ubriagar el seu esguard demunt la terra. Podran aquests viure des de aquest punt endavant entre les quatre parets nues d'una sala, que ja tenen elles y les ben guardades d'una cambra de palau ja ha trobat massa canvi, en comparança ab la festa folla a qui assistiren una nit. Quina festa! Cap altra tan opulenta en elements de beutat y sensualitat. Hi havia les llunyarures blaves d'un palau magnífic, y hi havia en primer terme, vast, pesat, generós, romàntic, hardit la metat de l'escena, un retrat d'art, carment. Hi havia vagues clarors, punts de llum, descomposicions pintesques, ahont en la voluptat de la contemplació espariava dolçament tota força. Hi havia un univers de criatures d'ensomni, ab les carns negres o daurades com fruits. Aquestes criatures s'agitaven dins una harmonia sobriana y ses vestits eren a voltes com de preciosos podries líquides y ses nuditats molles, grasses nuditats, esponjades per la porosa com per una sava. Hi havia

festa ab sos sales, també ho ha estat l'enginyós pintor ab coses qui parlaven una mica més directament a l'esperit.

IV

Molt?... Podríem esquivar encara avuy el problema. L'art del teatre es, en general, tan rudimentari encara que'l risc de l'excessiva sensualitat no sembla pas presentar-se com a massa urgent! Però, en fi, cal suposar que aquell se presentarà un dia o l'altre. Y allavors els homes de gust deuria universalment demanar-se si en mitg de tots aquests esplendors, no s'obrida anansa d'la línia, l'element aspre, intel·lectual, que es la limitació austera en la tradició artística de l'Occident, però que constitueix també la seva noblesa. Hem dit abans si aquest decorador rus era'l més propi per interpretar l'obra de un florentí. D'Annunzio es un florentí ab certes intermitències; quan se posa a fer d'home de negoci, ningú més, yankee. En quina dosis hi ha entrat l'ànima d'home de negoci, d'empresari de geni, en l'inventió, en la presentació del «Saint Sébastien»? No ho sabem. Però sospitem si que per representar l'obra d'un florentí pur, una restauració de les llicències de Machiavell, per exemple, Baski no hauria d'esser l'escullit. Segurament més que això, però goig de l'intel·ligència, sense perjudici del goig dels ulls, seria bo en aquest cas tornar l'escenografia al sistema dels temps de Shakespeare: «Això es una sava», «Això es una explanada», «Això es l'interior d'un castell».

XENIUS.

Una pintura catalana al Monestir del Sinai

En la darrera sessió de l'Academia de Inscripcions y Belles Lletres de França, M. Conyat-Barthoux, membre del Institut del Caire, donà compte del seu viatge al Monestir de Santa Caterina de Sinai.

M. Conyat-Barthoux, sovint en els seus reports acadèmics aporta dades de gran interès. Mes, si l'any anterior interessava a l'arqueologia general, ab la seva notícia sobre els ports grecoromans al mar Roig, aquest cop interessa d'una manera molt especial als catalans, ja que's tracta del descobriment d'una pintura firmada, segons diu, per l'autor català, y donada al Monestir a l'any 1387, per un ciutadà de Barcelona, qui feu la comanda al artista.

M. Conyat-Barthoux parlà d'aquesta pintura a l'Academia al exposar les seves nocions per l'escrit, dedicant tot el seu report quasi per complet al Monestir de Santa Caterina del Mont Sinai.

El convent de Santa Caterina, un dels pocs monuments bizantins fins als nostres dies, ofereix per als estudiosos, apart de la basilica aixecada per Justinià, una superba biblioteca rica en manuscrits, la qual es posseïda d'uns evangelis que comparteixen ab els del Vaticà la més alta antiguitat.

Mes, després de descrita l'importància de la biblioteca, M. Conyat-Barthoux entrà a parlar de la pintura que es troba en el convent.

Es una pintura del segle XIV, representant un retrat de Santa Caterina y pintada al fresc sobre fusta. L'imatge de la Santa d'Alexandria, es executada en colors vius, hont hi dominen el vermell y l'ultramar, sobre fons d'or.

La seva testa lleugerament inclinada, el seu coll ondulat, els seus cabells rossos, pentinats a dues bandes, el seu somriure imperceptible y la seva mirada estridida, donen a la fisonomia un encant inexpressible.

Segons la tradició, la testa es coronada d'una diadema de riquesa escatolada. Un gran eplum blau, sobriament florit, arrossega, la envoltada deixant aparèixer el baix de la roba color vermell, mentre que en la cintura s'aprecia un graciós moviment del torç del més bell efecte.

A l'una mà hi té la palma, y ab la altra s'apoya sobre l'instrument de suplici a que l'emperador Maximilià va condemnar-la.

Lo que fa important aquesta obra, apart de la bellesa y gracia llegendaria del tema, que l'artista s'esforça en accentuar, es una inscripció en vell català que fa rememorar la seva execució al any 1387, en la qual s'esmenta que fou encarregada per un ciutadà de Barcelona, aleshores consell del seu país a Damàs.

Al revers d'aquesta peça admirable, hi ha escrit el nom del artista; mes, lo poch que'n resta, no ha permès altra cosa que afirmar la nacionalitat catalana del autor.

En resum: una preciosa pintura, que volíem adquirir pel Louvre, y que sens escapa.

El vestuari modern a l'estatuaria

Un artista enginyós pot exagerar aquest pregadit, com M. Marquet ha fet en el seu «Victor Hugo» al contrari, pot fer volar les extremitats per aïmar-les; pot imposar al seu heros, poeta, quimich o historiador, una elegancia o una agilitat que may ha conegut cap pacífic o modest home d'estudi; arribarà a lo que vulgui, però no podrà traduir les inflexions delicades y subtils del cos. En el modern vestuari no trobarà pas els elements necessaris per fer semblant cosa. L'artista que vol traduir el cos humà per mitg de la casaca, es com un escriptor al qui se li dona para traduir del Bossuet el còdich de les senyals marítimes, o l'Esperanto.

Totem aquí ab la llei d'estètica fonamental del vestuari humà. Podem dir quel vestuari es estètic, o més estètic, com més revelador. La draperia revela tres coses: o bé la forma del cos—quan ella s'adhereix al cos per la pressió de l'aire, o quan es lligada per un nus com en les Parques del Partimon—o bé el seu moviment quan ella's mou seguint el gest que l'ànima, com se veu en els combatents del sarcòfich de Sidon, o bé la vegada, sa forma y son moviment, quan ella, adherida al cos, s'enrolla seguint els accions, com en la «Victoria de Samothrace». El plech tombant es igualment indicador de grans llocs naturals. Si cau vertical com en les figures dels portals de les nostres catedrals, marca la llei de gravitació. Si cau per sobressalt, marca alhora la llei de gravitació y la forma del cos humà; es a dir, la llei infinitament complexa entre la pesantor que vol les línies verticals y la resistència que les vol horitzontals. Si no cau del tot y voleja, ella marca la forma del cos y la força de l'aire.

Davant d'aquestes indicacions subtils, precises, apercebudes per l'esperit inconscientment; davant d'aquests fenòmens eternals—els més xarrosos individuals, ens permetran dir, aquestes al·legres eternals que neguen la vida?—Examinem lo que marca la casaca, es a dir, el vestuari apropiat a la veritat, no marca res. No revela'os perquè regula lo que la natura ha modelat ab gruixos y proporcions variades. No revela pas el moviment, perquè precisament es construeix en vistes al superlatiu y evita els plechs que ara s'anomenen falsos plechs y que cal un disseny extraordinari en l'ànima d'un home, per a n'ensenyi algun en el seu vestuari. No marca pas el moviment del caminar, massa grocixent per moures al vent, y essent retintut per botons que venen a ésser els gendarmes del vestuari modern. A les cames es rectifica, dor de la natura, y sien cames de gall o d'hiúles, de pàges o de dançadors, totes queden igualment confuses en el cilindre igualitari, imperforable.

Donchs si no marca res de real y de volgut per la natura, ¿què marca'l vestuari ajustat?

«Preguntem què senyala?... Es ben senzill. Senyala l'ideal del sastre que l'ha tallat.

Quin es, donchs, aquest ideal, per haver parlat a produir un vestit uniforme, artificial y inexpressiu? Veuem aquí, llurra terme de la qüestió. «Creu que es la costum que manté, malgrat tots els seus defectes, aquest vestuari contemporani? No creieu que son els seus mateixos defectes que'l fan popular, y que precisament perquè es uniforme y inexpressiu, es a dir, igualitari, es contemporani? Es precisament perquè confon ses la mateixa aparença, el torç muscular y el ventre sotí, les espalles llargues y les espalles afuades, el braç vigorós y els genolls aprimats, es tot justament perquè ell fa semblants als éssers més dissemblables per una lleterosa semblança, que aquest vestuari s'imposa a la nostra societat. Aquest defecte li es consubstancial, car es la seva raó d'ésser; es, als ulls dels contemporanis, la seva qualitat. La ficció de la igualtat dels homes devé realitat en els vestits. Tot ensaiga per fer devent més plàstic el vestuari, fàcia aparèixer la desigualtat física dels individus: aixís se conserva y viu. El nostre vestit contemporani hauria mancat a son paper si haguesset fet possible amirar ab la Belleza, car ell ha sigut construït contra la Belleza.

Aixís, ell per ell, es ja una obra

El ballet rus «Shéhérazade»
El Gran Eunuoh

d'art dolenta. No cal, donchs, parlar d'un fet real y vivent a interpretar per l'art, tal com un artista pot interpretar un arbre, una nevada, unos llugums, un monstre natural o un roquider. No se tracta d'una obra d'art dolenta a reproduir en facsimil. Veuem aquí hont se desvia la teoria dels que diuen que tot lo que es real y vivent pot deventar bell. Ella condueix pràcticament a introduir en l'art una forma que ni es real ni vivent, que es artificial y morta, y a simbolitzar l'obra del estatuari a les lleys dictades pel tallador de la sastreia. Lleys precises, imperioses, text impossible d'interpretar. El sastre es la estatuaria del vestit ajustat, com la estatuaria es el sastre de la draperia. Es, donchs, el sastre qui dicta la estatuaria. Preténim qu'es pot interpretar l'obra de la sastreia, es una ridiculesa. Davant d'una forma aixís, matemàticament definida, sol hi hauria parits a pendre: o oblidar o suprimir-la. Si es la oblidar es el sastre qui fa la estatuaria; si se la fa desaparèixer no hi ha vestuari contemporani.

Res de tot això es segurament un descobriment. Els esperits poch complicats, pels quals aquestes lleys may han deixat d'ésser evidents, trobarán, sens dubte, superflua la cura que he pres de recordar-les. Mes n'hi ha prou ab llegir qualsevol pàgina de crítica d'art contemporani per veure que, ben lluny d'ésser superflua, es necessària aquesta cura en aquests moments en els quals la simplicitat es tan desprestigiada, y la recerca esforçada de la originalitat, tan comuna y vulgar, que'l més lleuger recort de la veritat sembla una paradoxa o una novetat.

Els artistes, sortidament, se n'han adonat més aviat que els crítics. Un instant, empenes pel desig de intel·lectual y no estètic d'extremar les coses del seu temps pel vestuari contemporani, abandonen aquesta falsa guia, guiat per un instint més segur que les més brillants teories.

Si es permès de dir un sol mot sobre

la gestió als artistes, en mitg de tants consells que hi son diàriament prodigats, aquest ha d'ésser de desconfiansa pels consells, y de confiança en el seu propi sentit. No us inquieteu pas, els diem, en representar les coses del nostre temps ni les noves aspiracions sociològiques; cuidaveu de representar lo que trobeu de bell en tots els temps, segons les aspiracions que sien nostres, sien elles o no les del mon hont vivim. Siguen sincers; es a dir, siguem artistes y siguem del nostre art abans d'ésser del nostre temps. No deixeu que se fassin anar errats en el vostre camp, per aquests que us diuen que els antics foren grans perquè expressaven llur vida, llur moral, llurs contorns y llur vida. Potser això sia veritat, mes res es menys provat, y ni acceptant aquesta hipòtesi això pot servir de res. Anem tot simplement a lo que us sembli bell, com el riu va a la mar, com l'autor vola a l'espiga plena de grà. Si la draperia us plau més que la casaca, tireu la draperia sobre les espalles dels vostres heros. Se'n riuran durant tres dies, si voleu, però el vostre heros no serà tingut per gran si vosaltres no l'heu fet bell. Atreviu-vos a totes les incoherències si elles serveixen per a lo que voleu fer. Desprengueu-vos de tota lògica, si d'ella no resulta una forma sense gracia. Y cregueu que no es pas una clumada intel·lectual qui equilibra y fa bell un braç sostenent l'equilibri d'una Amfítrona, ni hi ha cap intenció que valgui tant com un plech lleuger tombant de l'espatlla de la més humil estatuaria tanagras.

Capítol IV.—De com representar un gran home contemporani.

No hi ha, donchs, cap medi per a l'escultor per representar l'home modern, y si vol rendir honor a un contemporani, té necessàriament, tant si es un enginyer com un psicòlech o un quimich, de tancar d'una musculatura com la del Diocleto, y la pose d'Apollon?

Això no es segurament necessari, solament desitjable. Més una cosa, sol la conformació, el gest, l'actitut, les inflexions d'un savi modern, que li son imposades per ses preocupacions, y al

El ballet rus «Shéhérazade»
Edecomp del Shah

El ballet rus «Shéhérazade»
Zobeida, la favorita

El ballet rus «Shéhérazade»
Adolescent indi

El ballet rus «Shéhérazade»
Shahar, rey de los Indios y de Xina

El ballet rus «Shéhérazade»
Edecomp

Paris, 1909

 Pere Reig
y Fill
MOBLES Y DECORACIÓ
PASSEIG DE GRACIA, 27
CASA FUNDADA EN 1852 **BARCELONA**

Parfumerie y otros metales artesanales: - Parfumeria, marca «Parfumerie aux Fleurs»
Teléfono 1884. BARCELONA: Costa 611

la rivista italiana **Modelli d'Arte Decorativa**

mois últims en aquell lloch, havia sigut guardat al palau episcopal. Aquest tresor era d'un valor artístich y històrich considerable.